

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/29/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722203712
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5722203712.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcov: 1/ F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. V. - G., Z. XXX/X, 2/ H. J., nar. XX.X.XXXX, bytom V. V. - G., Z. XXX/X, 3/ V. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. V. - G., Z. XXX/X, 4/ C. P., nar. X.XX.XXXX, bytom V. V. - G., Z. XXX/X, zastúpená zákonným zástupcom: E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom V. V. - G., Z. XXX/X, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, IČO: 36 863 017, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Martin, č. k. 15Csp/68/2022-186 zo dňa 16. februára 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcom v rade 1/ až 4/ p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a úkonov smerujúcich k uskutočneniu dobrovoľnej dražby viaznuceho na nehnuteľnosti vedené Okresným úradom V. V., katastrálny odbor, obec V. V., okres V. V., katastrálne územie G., zapísané na LV č. XXX, a to rodinný dom s. č. XXX, postavený na pozemku parcely registra „C“ parc. č. 147, parcela registra „C“ parc. č. 146/1, druh pozemku - záhrada o výmere 166 m² a parcely registra „C“ parc. č. 147, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 589 m², a to až do právoplatného skončenia konania vedeného pod spisovou značkou 5Csp/67/2021. Žalobcom v rade 1/ až 4/ zároveň priznal nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu.

Konštatoval, že z ustálenej súdnej praxe a tiež z elementárnych právno-teoretických princípov možno vyvodiť, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia (bez ohľadu na to, či sa vedie konanie vo veci samej alebo nie) postačuje pre vyhovenie návrhu a poskytnutie predbežnej ochrany len osvedčenie tvrdeného nároku; jeho preukázanie možno v konečnom dôsledku vysloviť až v meritórnom rozsudku. Uvedené je výrazom podstaty neodkladných opatrení.

Žalobcovia za základný dôvod ohrozenia ich práv považujú iniciovanie výkonu záložného práva na predmet zálohu, ktorým sú nehnuteľnosti v ich vlastníctve, preto podali návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhajú odkladu výkonu záložného práva žalovaného k označeným nehnuteľnostiam až do času kým nebude súdom rozhodnuté vo veci, ktorá sa vedie pod sp. zn. 5Csp/67/2021 a to v súvislosti so spornými otázkami týkajúcimi sa predmetného konania. V predmetnom spore vystupuje žalobkyňa 1/ ako slabšia strana - spotrebiteľ s tým, že v rámci tohto konania žalobkyňa 1/, v tom konaní ako žalovaná si uplatnila viaceré námietky v rámci tohto konania a v rámci tohto konania súd ex offa musí preskúmať predmetnú spotrebiteľskú zmluvu, musí určiť možný nárok veriteľa teda Slovenskej sporiteľne a možno splnenie jeho eventuálneho nároku v splátkach, kde teda žalobkyňa 1/ ako žalovaná v konaní 5Csp/67/2021 namietla výšku pohľadávky, výšku a jej splatnosť,

ktorá je predmetom predmetného súdneho konania iniciovaného veriteľom Slovenskou sporiteľňou, čiže v tomto konaní žalovaného. Zároveň žalobkyňa v predmetnom konaní trvá na tom, že výkon záložného práva zo strany navrhovateľa dražby pri súčasnej možnej neplatnosti záložnej zmluvy, resp. mandátnej zmluvy a neprijateľných resp. neplatných zmluvných podmienok v úverovej zmluve, možno v neplatnom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, resp. premlčaní časti nároku žalobcu nemôže v právnom štáte ponímať právnu ochranu. Treba zdôrazniť, že v danom prípade u označených nehnuteľností sa skutočne jedná o obydlie žalobcov 1/ až 4/ ktoré podlieha osobitnému režimu ochrany a tiež to, že predmet sporu v konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/67/2021 má jednoznačne vzťah k právu žalovaného vykonať záložné právo v prospech uspokojenia jeho pohľadávky. Žalobcovia sa za daných okolností nachádzajú v stave bezprostredného ohrozenia, keďže výkon záložného práva na základe záložnej zmluvy je prípustný bez ingerencie štátnej moci, a to na základe úpravy zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Zásah v podobe dočasného zákazu výkonu záložného práva v snahe zamedziť ohrozeniu elementárnej životnej potreby (obydlia) žalobcov považuje za súladný s princípom proporcionality. Obmedzenia (len na určený čas) vzniknuté žalovanému nedosahujú intenzitu ujmy, ktorú by mohli utpieť žalobcovia pri strate ich obydlia. Samotná strata bývania je zásadným zásahom do práva na rešpektovanie obydlia a každý komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať možnosť predložiť primeranosť takéhoto opatrenia na súdne preskúmanie (rozsudok ESLP č. 19003/04 a č. 27183/04). Na základe právoplatného rozhodnutia vo veci samej bude zistené, či výkon záložného práva je možný, či bolo platné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, či nie je premlčaná časť nároku žalovaného, či predmetná zmluva o splátkovom úvere neobsahuje neprijateľné neplatné zmluvné podmienky. To znamená, že sa tým odstráni právna neistota v pomeroch strán. Do právoplatnosti rozhodnutia v konaní sp. zn. 5Csp/67/2021 budú zabezpečené právne vzťahy strán sporu nariadeným neodkladným opatrením. Tvrdenia žalovaného, že je potrebné, aby sa domáhali žalobcovia nároku na určenie neexistencie záložného práva podľa názoru súdu nie je namieste, nakoľko vyvolávať ďalšie spory a podávanie žalôb v tomto konaní nie je namieste.

Rovnako nepovažuje za postačujúce odkázať žalobcov na následnú ochranu postupom podľa zákona o dobrovoľných dražbách. Porušenie subjektívnych práv je v zásade vždy možné riešiť následným zásahom súdu a uvedeným by bolo možné argumentovať pri akomkoľvek bezprostrednom ohrození. Prijatím takéhoto výkladu by potom úprava neodkladných opatrení strácala svoj zmysel. Jej podstatou je totiž uľahčenie prístupu k spravodlivosti promptnejším spôsobom, kedy by sa následná snaha o reparáciu poškodených práv minula svojmu cieľu, resp. by už ani nebola možná. Okamžitý predaj nehnuteľností a spoliehanie sa na iné procesné nástroje regulované zákonom o dobrovoľných dražbách vytvára neprípustné ohrozenie v podobe potreby prípadných ďalších súdnych sporov. Filozofia súdneho procesu pritom vychádza z premisy, že toto má slúžiť k ochrane a presadzovaniu práv subjektov, nie k produkovaniu ďalších civilných sporov.

Odklad výkonu záložného práva žalovaného neodníma toto jeho právo. Zároveň mu s prihliadnutím na jeho predmet podnikania a ekonomickú situáciu nemôže odkladom výkonu záložného práva vzniknúť ťažko napravitelná ujma, keďže záložné právo na sporných nehnuteľnostiach (zapísané na LV) mu zostáva zachované. Naopak ohrozenie žalobcov sa z pohľadu súdu javí aktuálne ako mimoriadne vysoké. Uvedený záver vyslovuje s rešpektom pre zásadu neprejudikovania meritórneho výsledku sporu v konaní sp. zn. 5Csp/67/2021. Je pravdou, že čo sa týka dražby, ktorá sa mala vykonať dňa 29.11.2022, tak na základe pôvodného rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení v konaní sp. zn. 5Csp/67/2021 došlo k upusteniu od dražby, avšak keďže predmetné uznesenie bolo zrušené, a je zrejmé, že žalovaný bude pokračovať ďalej vo výkone svojho záložného práva a to nariadením ďalšieho termínu pre opakovanú dražbu.

K otázke týkajúcej sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcov 1/ až 4/ predmetné osoby majú preukázané vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, čo bolo preukázané výpisom z LV a na základe tvrdení je zrejmé, že k predmetným nehnuteľnostiam, konkrétne k rodinnému domu, ide o jediné obydlie žalobcov 1/ až 4/, kde v predmetnom dome bývajú ako rodina spojená z dvoch rodín, teda žalobkyňa 1/ s manželom a ich deti z obidvoch manželstiev, ktoré sú zároveň žalobcami 2/, 3/ a 4/ a ich 11- ročná dcéra. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu vo veci, keď žalobcovia mali voči žalovanému plný úspech.

2. V zákonom stanovenej lehote podľa uznesení podal odvolanie žalovaný s tým, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Po zrušení pôvodného rozhodnutia odvolacím súdom uznesením č. k. 7CoCsp/1/2023-240 podľa jeho názoru došlo iba k

zdanlivému, resp. nedostatočnému odstráneniu vady, ktorá je vlastná návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia. Krajský súd v rozhodnutí zdôraznil, že nariadenie neodkladného opatrenia na „ochranu“ procesných záujmov subjektu, ktorý v konaní vo veci samej vystupuje v procesnom postavení žalovaného, pojmovo neprichádza do úvahy. Ani nové neodkladné opatrenie neslúži na ochranu vlastného procesného nároku žalobcov, ale výlučne na ochranu ich záujmov, ktoré sú spojené s procesným postavením F. P. (tu žalobkyne v rade 1/), ktorá je žalovanou v spore vo veci samej pod sp. zn. 5Csp/67/2021. Takýto „typ“ neodkladnej ochrany je však úplne neznámy v procesno-právnej regulácii obsiahnutej v Civilnom sporovom poriadku. Zákonná úprava rozlišuje neodkladné opatrenia nariadené počas konania vo veci samej a „mimo“ takého konania. V aktuálnej veci úplne zjavne nejde o neodkladné opatrenie počas konania, preto z návrhu žalobcov malo zreteľne vyplývať, aký procesný nárok chcú žalobcovia uplatniť vo veci samej. Takýto výrok však v napadnutom uznesení úplne absentuje. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie negatívne zasiahol do jeho procesných práv a legitímnych záujmov. Ak by žalobcov zaviazal v zmysle § 336 ods. 1, 2 CSP, neodkladné opatrenie by mohlo zaniknúť napríklad zrušením podľa § 336 ods. 3 CSP, ak by nedošlo k podaniu žaloby v súdom určenej lehote. V danom prípade nedošlo k nariadeniu neodkladného opatrenia za účelom zabezpečenia účelu konania vo veci samej, ktorého predmetom by bol akýkoľvek nárok, ktorý by mohol svedčať žalobcom, v opačnom prípade by totiž súd prvej inštancie musel zaviazat' na podanie ich vlastnej žaloby vo veci samej, a to sa nestalo. Žalobcovia ani neprodukovali žiadne konkrétne skutkové tvrdenia, a už vôbec nie dôkazné návrhy na aspoň osvedčenie prípadných tvrdení, ktoré by sa týkali skutočností významných podľa hmotného práva a zodpovedali obligatónym predpokladom pre poskytnutie neodkladnej ochrany. Neodkladné opatrenie nemožno nikdy nariadiť len na základe tvrdení žalobcu. Púhe tvrdenie je potrebné za každých okolností vyhodnotiť ako neosvedčené a nepriznať mu žiadnu procesnú relevanciu. Návrh žalobcov práve pre absenciu dostatočne konkrétnych a presných skutkových tvrdení a listinných dôkazov neumožňuje žiaden spoľahlivý záver o aspoň pravdepodobnom nároku a už vôbec nie zistenie, že jeho hmotno-právna relevancia sa javí pravdepodobnejšia ako všetky ostatné možnosti. Súd môže neodkladné opatrenie vydať, iba ak je aspoň osvedčená danosť práva a osvedčenie, že uplatňovaný nárok nie je zjavne neopodstatnený. Preto sa musí zaoberať dôvodnosťou návrhu aj z hľadiska právneho posúdenia veci (uznesenie NS SR sp. zn. 2MCdo/3/2010).

Súd prvej inštancie síce reprodukoval výhrady žalobcov voči úkonom vykonávaným žalovaným za účelom vymoženía úverovej pohľadávky, avšak nepretavil ich do povinnosti žalobcov uplatniť ich žalobou vo veci samej. Ide napospol o všeobecne formulované námietky žalobcov, ktoré síce vyjadrujú „rezolútne“ právne názory (napr. výška úverovej pohľadávky je čiastočne sporná), avšak už bez toho, aby na ich podporu uviedli akékoľvek konkrétne dôvody a argumenty. Pripomína, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné aspoň spravdepodobnenie nároku jeho navrhovateľa, čomu však v návrhu žalobcov, ktorý rezultoval do vydania napadnutého uznesenia, nezodpovedá vôbec nič. Uvedené platí o to viac, že žalobkyňa v rade 1/ miesto akejkoľvek úprimnej snahy o riešenie dlhotrvajúcej úverovej delikvencie opakovane vykonáva úkony motivované snahou čo najviac sťažiť, prípadne oddialiť uspokojenie ich pohľadávky. Ešte v roku 2017 podala voči žalovanému žalobu, ktorou sa snažila spochybnit' platnosť zmluvy o úvere, resp. existenciu záložného práva, s ktorou bola v celom rozsahu neúspešná (rozsudok OS Martin č. k. 15Csp/20/2017-220 v spojení s rozsudkom KS v Žiline sp. zn. 6Co/206/2018). Neodkladným opatrením mu bol zapovedaný dražobný výkon jeho záložného práva bez akejkoľvek vecnej limitácie, ako keby naň vôbec nemal byť oprávnený. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/1293/99, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/108/2008. Poukázal na ustanovenie § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorého zreteľne vyplýva, že jedinou zákonnou podmienkou pre oprávnenie začatia výkonu záložného práva je existencia omeškanej zabezpečenej pohľadávky, preto žalobcovia boli povinní tvrdiť a osvedčovať, že sú riadne splnené všetky povinnosti z úverového vzťahu, v plnom rozsahu bola uspokojená úverová pohľadávka, resp., že došlo k zániku záložného práva zriadeného v prospech žalovaného z iného dôvodu podľa § 151md ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rovnako netvrdili nič ani na prípadné porušenie kľúčovej podmienky podľa § 3 ods. 6 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 527/2002 Z. z.). Spornou by teda nanajvýš a aj to len hypoteticky mohla byť malá časť úverového záväzku. V zákone č. 527/2002 Z. z. je však reglementovaný osobitný mechanizmus, ktorý slúži na nápravu v situácii, keď by sa s dražbou uspokojili aj sporné časti nárokov, a to § 33 ods. 2 druhá a tretia veta. Uvedené dotknutému subjektu umožňuje iniciovať spor, v ktorom môže presadzovať všetky argumenty o prípadnej nesprávnosti výšky úverovej pohľadávky a navyše v konaní, ktorého výsledkom by bolo uloženie vykonateľnej povinnosti na plnenie. Zásadný rozdiel medzi ochranou prostredníctvom neodkladného opatrenia a žalobou podľa

§ 33 ods. 2 Zákona č. 527/2002 Z. z. je v tom, že z hľadiska ústavného imperatívu proporcionality a obligatórnej ústavno-konformnej aplikácie právnych noriem je plne na mieste uprednostniť postup výslovne predvídaný zákonom č. 527/2002 Z. z. - predstavuje totiž rovnako účinný prostriedok ochrany práv žalobcov, zároveň však nezabavuje záložného veriteľa možnosti výkonu jeho reálne existujúceho záložného práva so súčasným zachovaním jeho plnej zodpovednosti za zákonnosť takéhoto procesu. Namietajú argumentáciu žalobcov aj pokiaľ potrebu súdneho zásahu odvodzujú od potreby ochrany obydlia. Za príznačné považuje už to, že fakticita obydlia nebola nimi opäť nijako vierohodne osvedčená. Aj tu preto apeluje na vyššie citovanú judikatúru najvyšších súdnych autorít, že prosté tvrdenie určitej skutočnosti nesprevádzané ani len najzákladnejším dôkazným prostriedkom na jej osvedčenie nemôže byť pre nariadenie neodkladného opatrenia postačujúce. Rovnako namietajú, aby sa okolnosť, že dotknutý rodinný dom je obydľím žalobcov, aplikovala na ťarchu práv žalovaného. Bola to žalobkyňa v rade 1/, ktorá navrhla nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve ako zábezpeku za úverový záväzok, čoho výsledkom bolo uzavretie záložnej zmluvy s jednoznačnou úpravou vzájomných práv a povinností. Ona samotná sa teda obmedzila vo svojom vlastníckom práve, čo sa udialo na základe výslovnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Práva možnosť speňaženia zálohu sa teda vždy odvíja od predchádzajúceho vôľového úkonu vlastníka, ktorý dáva súhlas na budúce speňaženie svojho určitého majetku určitým spôsobom regulovaným právom. Zdôrazňuje, že ústavný poriadok Slovenskej republiky neupravuje žiadne osobitné právo na obydlie. Ústav SR chráni výlučne nedotknuteľnosť obydlia, čo je absolútne odlišná právna kategória. Fakt, že by prípadne išlo o obydlie žalobcov, nemôže teda sám o sebe predstavovať prekážku platného zriadenia záložného práva, ani jeho následného výkonu. Žalobcovia opomínajú, že v spotrebiteľských právnych vzťahoch predstavuje výkon záložného práva prostredníctvom tzv. dobrovoľnej dražby jediný dovolený a kogentne preferovaný spôsob jeho výkonu, a to aj s poukazom na § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia nešpecifikovali ani žiadne iné riešenie, ktoré by predstavovalo rovnocenne efektívny, a pritom menej invazívny spôsob uspokojenia úverovej pohľadávky. Nič im nebránilo, aby prípadným speňažením svojho iného majetku získali potrebné finančné prostriedky na splnenie úverového záväzku, čo by rezultovalo nielen do upustenia od dražby, ale aj do zániku úverovej pohľadávky, a tým aj záložného práva slúžiaceho na jej zabezpečenie. Naopak záložnému veriteľovi má byť na značne dlhé časové obdobie upretý jediný efektívny a časovo primeraný prostriedok uspokojenia jeho pohľadávky. Nemôže nijako obstáť ani domnienka žalobcov o údajnej generálnej neprípustnosti výkonu záložného práva. Vnútroštátna regulácia dobrovoľných dražieb bola opakovane podrobená prieskumu ústavnej i komunitárnej konformity, vždy s jednoznačným záverom o jej prípustnosti (uznesenie ÚS SR sp. zn. PL.ÚS 23/2014, rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C-34/13). Popiera všetky skutkové a iné tvrdenia žalobcov s výnimkou tvrdení o uzavretí zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.3.2008 a záložnej zmluvy a s výnimkou tvrdenia, že žalobkyňa v rade 1/ sa dostala do omeškania s plnením svojich povinností z úverového záväzkového vzťahu. Navrhujú napadnuté uznesenie zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že sa stotožňujú s rozhodnutím súdu prvej inštancie a odvolanie žalovaného považujú za nedôvodné. Zotrávajú na svojich vyjadreniach a tvrdeniach v podanom návrhu a majú zato, že dostatočným spôsobom preukázali potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu až do riadneho prejednania sporu o možnej výške nároku žalovaného v prebiehajúcom súdnom konaní. Napriek tomu, že žiadny súd nie je viazaný rozhodnutiami iných súdov, v rozhodovacej praxi prvoinštančných aj odvolacích súdov nie je neobvyklé vydanie neodkladného opatrenia zdržať sa výkonu záložného práva a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby bez zaviazania žalujúceho spotrebiteľa podaním žaloby vo veci samej, no s poučením o možnosti žalovanej strany podať žalobu vo veci samej v pozícii žalobcu proti dlžníkovi o plnenie z úverovej zmluvy (uznesenie OS Humenné sp. zn. 15C/272/2016 potvrdené KS Prešov sp. zn. 20Co/128/2017 a odmietnuté dovolanie Najvyšším súdom SR sp. zn. 1Cdo/134/2018, uznesenie OS Dolný Kubín sp. zn. 7Csp/12/2021 potvrdené KS Žilina sp. zn. 7CoCsp/12/2022, rozsudok OS Žilina sp. zn. 25C/9/2018). Rozhodnutie o neodkladnom opatrení môže mať aj povahu rozhodnutia vo veci samej, a to vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samú. V danom prípade súd nemohol uložiť povinnosť žalobcom podať žalobu o neplatnosť zmluvy, resp. jednotlivých zmluvných ustanovení, keďže vo vzťahu k zmluve o úvere by žalobcovia v rade 2/ až 4/ neboli aktívne vecne legitimovaní, a ak by ju aj podala žalobkyňa v rade 1/, žaloba by bola zamietnutá pre prekážku litispendencie, keďže v konaní sp. zn. 5Csp/67/2021 si v tomto prípade žalovaný ako žalobca uplatňuje svojou žalobou nárok na plnenie, pričom povinnosťou súdu je ex offo preskúmať platnosť zmluvy o úvere a možnú neprijateľnosť jednotlivých zmluvných dojednaní. Žalobcovia namietajú, že z dôvodu neplatného

zosplatnenia úveru nemôže dôjsť k výkonu záložného práva, no túto otázku ako prejudiciálnu bude súd riešiť v prebiehajúcom konaní o nároku Slovenskej sporiteľne a.s., v tomto konaní žalovaného. Boli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľmi tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy uložením požadovanej povinnosti možno dosiahnuť ochranu a právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom. Zákon o dobrovoľných dražbách síce v § 21 ods. 2 umožňuje dotknutej osobe na svojich právach požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, avšak len v prípade spochybňovania platnosti záložnej zmluvy, alebo porušenia ustanovení tohto zákona v zákonnej lehote troch mesiacov odo dňa príklepu. Predmetná právna úprava neposkytuje dostatočnú ochranu práv spotrebiteľa, navyše za situácie, že nasleduje po udelení príklepu, kedy môžu byť dotknuté aj práva tretích osôb. Nespochybnil význam zabezpečenia pohľadávky záložným právom pre veriteľa a ochranu jeho vlastníckych práv, ale majú za to, že súd nemôže odoprieť poskytnutie právnej ochrany slabšej zmluvnej strane, spotrebiteľovi, pretože inštitút dobrovoľnej dražby vážnym spôsobom zasahuje nielen do ústavou garantovaných vlastníckych práv dlžníka, ale navyše aj do ústavného práva spotrebiteľa na obydlie. Ochrane obydli sa vo svojej judikatúre venuje aj Európsky súd pre ľudské práva a hierarchia hodnôt v poradní život, zdravie, obydlie a tak majetok je zrejmá. Dobrovoľná dražba je zákonom upravený spôsob výkonu záložného práva podľa § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka, no pri jej realizácii chýba kontrola neprijateľných zmluvných podmienok a taktiež samotného hmotno-právneho nároku, lebo ju vykonáva súkromná osoba na podnet veriteľa, tiež súkromnej osoby. Môže sa preto realizovať na pohľadávku, ktorej výšku a ďalšie zmluvné podmienky spotrebiteľ - dlžník namieta. Uvedený stav je riešený aj v prejednávanej veci, kedy ako žalobcovia a zároveň záložcovia požiadali súd o neodkladnú úpravu pomerov strán sporu, a to z dôvodu, aby v prebiehajúcom konaní o plnenie mohol súd určiť reálnu výšku pohľadávky záložného veriteľa, resp. či je pohľadávka reálne splatná, či napríklad nedošlo k jej čiastočnému alebo úplnému premlčaniu, čo by už pri vykonaní dobrovoľnej dražby nebolo možné namietať. V opačnom prípade by mohlo byť vymožené plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, keďže by tieto neboli podrobené súdnej kontrole. Keďže predmetom zálohu je rodinný dom, v ktorom my ako záložcovia bývame, je možné skonštatovať, že by bolo narušené ich právo zaručené Ústavou SR, a to právo na obydlie. Majú za to, že súdne konanie pred vykonaním dobrovoľnej dražby je akýmsi fakultatívnym filtrom vykonania dražby s cieľom garantovať minimálnu súdnu ochranu spotrebiteľov. Újinné právo predpokladá ochranu už pri hrozbe vzniku ujmy, teda nie až keď ujma vznikne, preto je podľa ich názoru opodstatnená predchádzajúca súdna ochrana, pričom postačí hrozba vzniku ujmy. Majú zato, že odsunutie spotrebiteľov len na ex post súdnu ochranu, t. j. podania žalôb o neplatnosť dražby, by pri naplňovaní článku 6 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách odporovalo újinnému princípu efektivity, pričom nadmerné sťaženie procesnej pozície súvisí najmä so zmenou údajov v katastri a povinnosťou draženú nehnuteľnosť po dražbe vypratať. Pritom mohlo ísť o dražbu na plnenie z nečestnej podmienky. Z vyššie uvedeného majú za to, že je úplne legitímne považovať za neprijateľnú nielen zmluvnú podmienku o neprijateľnom plnení, ale aj podmienku, ktorá za nedostatočne transparentných podmienok takéto plnenie umožní vymôcť. A tou podmienkou je práve klauzula o spôsobe mimosúdneho procesu výkonu záložného práva, hoci in abstracto tento inštitút môže v právnom poriadku obstáť (rozsudok SD-34/12). V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. PL.ÚS 23/2014 zo dňa 24.9.2014. Majú zato, že výkon záložného práva sa nepochybne môže dotknúť ich obydli a právo na obydlie je priznané aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý je pre Slovenskú republiku záväzný a v zmysle čl. 7 ods. 5 Ústavy SR má prednosť pred zákonom. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Súdného dvora vo veci C 34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital, a.s. Inštitút neodkladného opatrenia má za svoj cieľ rýchlo a pružne riešiť situácie, kedy je potrebný okamžitý zásah súdu. K vyjadreniu žalovaného, že žalobkyňa v rade 1/ sa dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, majú za potrebné uviesť, že po zmene jej splnomocneného zástupcu si žalobkyňa uvedomuje možný rozsah svojho záväzku a ochotu pokračovať v jej plnení v splátkach a zároveň doplatení omeškaného plnenia očisteného o plnenie neprijateľné, čo je predmetom súdneho konania sp. zn. 5Csp/67/2021. Majú za to, že je nevyhnutné zabrániť tomu, aby za momentálnej situácie nedošlo k výkonu záložného práva a súd prvej inštancie vydaním neodkladného opatrenia zohľadnil aj možné následky zásahu do práv strán sporu vydaním neodkladného opatrenia. Na jednej strane žalobcovia by výkonom záložného práva stratili svoje obydlie a aj vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, na druhej strane žalovanému nebude nadmieru primeranú okolnostiam prípadu zasiahnuté do jeho práv, nakoľko jeho pohľadávka voči žalobkyňi je riešená v prebiehajúcom súdnom konaní. Obmedzenie len na určitý čas vzniknuté žalovanému nedosahuje intenzitu ujmy, ktorú by mohli utrpieť žalobcovia pri strate jej obydli. Navrhujú napadnuté uznesenie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdiť.

4. Žalovaný v replike poukázal na to, že žalobcovia predovšetkým vedome zastierajú viaceré kľúčové argumenty, ktoré predniesol v odvolaní a pritom zopakoval dôvody uvádzané v odvolaní, keď poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoCsp/1/2023. Poukázal na to, že nesprávnosť právneho názoru žalobcov spočíva aj v tom, že záložného veriteľa de facto núti, aby pred výkonom svojho záložného práva dosiahol judikovanie svojej zabezpečenej pohľadávky. To však úplne odporuje koncepcii normatívnej úpravy záložného práva v slovenskom právnom poriadku, ktorá je vystavená na premise jeho mimosúdneho výkonu a spotrebiteľských právnych vzťahov, dokonca dražobný výkon záložného práva predstavuje jediný prípustný spôsob jeho výkonu, ako to vyplýva z § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. V tomto duchu sa vyjadril aj NS SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/220/2018. Keďže záložné právo je bezpochyby možné vykonať aj bez judikovania zabezpečenej pohľadávky, nemala by sa „závislosť“ výkonu záložného práva od prípadného súdneho konania o zaplatenie zabezpečenej pohľadávky premietnuť aj do nariadenia neodkladného opatrenia. Záložca sa síce môže domáhať súdnej ochrany aj v podobe neodkladného opatrenia, nemalo by mu však byť umožnené, aby preniesol zodpovednosť na záložného veriteľa, ktorý by musel v rozpore s podstatou a zmyslom právnej úpravy záložného práva najprv dosiahnuť právoplatný rozsudok o zabezpečenej pohľadávke. Zotrváva na odvolacej námietke, že navrhovatelia neuplatnili žiadne relevantné prostriedky procesného útoku, na základe ktorých by prichádzalo do úvahy spravdepodobnenie údajnej neoprávnenosti výkonu záložného práva. Rozhodujúcim by mal byť výlučne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, kde sa však nenachádza žiadne konkrétne skutkové tvrdenie spochybňujúce zákonnosť ním realizovaného procesu z pozície záložného veriteľa. V návrhu sú iba všeobecne uvedené domnienky žalobcov, že výška pohľadávky je sporná, že si veriteľ uplatňuje nárok z neprijateľných zmluvných podmienok, a že došlo k neplatnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, a teda úver „beží“, že prinajmenšom časť nároku žalovaného je premlčaná. Ide napospol o nepreskúmateľnú deklaráciu určitých právnych účinkov, avšak bez toho, aby na podporu ktoréhokoľvek z nich bolo prezentované akékoľvek konkrétne skutkové alebo právne tvrdenie, voči ktorému by sa mohol vymedziť a vyvrátiť ho. Navrhovatelia neuviedli nič, čo by na podklade konkrétnych skutočností vyvracalo jeho námietku, že nebol splnený jeden zo základných zákonných predpokladov neodkladnej ochrany, ktorým je existencia aspoň pravdepodobného práva tých, ktorí sa o takú ochranu uchádzajú. Navyše na žiadne nové skutočnosti prednesené po vydaní neodkladného opatrenia by sa už nemohlo prihliadať, keďže by išlo o neprípustné novoty, pričom pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci výlučne stav v čase vydania uznesenia súdom prvej inštancie. Bez osobitej relevancie by mali byť aj navrhovateľmi všeobecne formulované pochybnosti o prípustnosti výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Opäť sa zakladajú na ich účelových domnienkach presvedčivo vyvrátených vnútroštátnymi aj európskymi najvyššími súdnymi autoritami, zaznávajúc navyše fakt vlastného protiprávneho správania úverovej dlžníčky, nebyť ktorého nebol by ani potrebný výkon záložného práva. Argumentácia žalobcov predovšetkým opomína ust. článku 1 ods. 2 smernice 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vynímajúce z prieskumu spotrebiteľskej prijateľnosti zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia. Možnosť výkonu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby pritom explicitne vyplýva z § 151j ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby nie je teda ničím iným, než zákonom dovoleným a v zmysle spomenutého ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka dokonca kogentne preferovaným spôsobom výkonu záložného práva. V odvolaní poukázali na to, že prípustnosť mimosúdneho dražobného výkonu záložného práva bola predmetom prieskumu najvyššími súdnymi inštaniami. Ak žalobcovia vehementne požadujú, aby im už pred prípadnou úspešnou dražbou bola poskytnutá preventívna ochrana, opäť účelovo opomínajú, že jednak sami nepodali žalobu vo veci samej, resp. vzájomnú žalobu, ani v podanom návrhu neoznačili žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by spravdepodobňovala záver o neoprávnenom výkone záložného práva. Prítom aj Súdny dvor EÚ opakovane zdôraznil, že uplatňovanie princípu efektivity nemôže zachádzať až tak ďaleko, aby vnútroštátny súd kompenzoval úplnú nečinnosť spotrebiteľa. Žalobkyňa v rade 1/, ako aj ďalší žalobcovia mali viac ako dostatok času, aby meritórne napadli akékoľvek aspekty úverového záväzku alebo záložného práva, voči ktorým majú výhrady a dosiahli rozsudok vo veci samej. Napokon zvyrazňuje, že ani prípadné súdne konanie predchádzajúce dražbe by záložcu nezbavovalo oprávnenia iniciovať spor o neplatnosť dražby podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, prípadne spor o náhradu škody podľa § 33 ods. 2 daného zákona. V situácii pasivity navrhovateľov pri podaní vlastnej žaloby (vzájomnej žaloby) vo veci samej by efektívna a plnohodnotná možnosť podať žalobu podľa § 21 ods. 2 alebo § 33 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách mala vylučovať splnenie podmienky hrozby ireverzibilného alebo ťažko zvrátiteľného stavu. Ani v ostatnom vyjadrení žalobcovia

neoznačili žiadnu konkrétnosť, okolnosť, ktorá by nebola riešiteľná právnymi nástrojmi zakotvenými v predmetných ustanoveniach zákona o dobrovoľnej dražbe. Zotrvál na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalobcovia v duplike zotrvali na svojich vyjadreniach a tvrdeniach a žalobcovia v rade 2/ a 4/ majú zato, že z ich strany nie je možné použiť žalovaným vo vyjadrení spomínané procesné úkony, keďže nie sú v postavení dlžníkov, sú iba v postavení záložcov, a teda v možných konaniach spomínaných žalovaným by neboli aktívne vecne legitimovaní na podanie ním opísaných žalôb. Práve žalovaný v konaní so žalobkyňou v rade 1/ svojou pasivitou a nekonaním de facto zmaril pojednávanie v konaní sp. zn. 5Csp/67/2021, v ktorom je v procesnom postavení žalobcu a rozhoduje sa o jeho nároku, ktoré sa malo konať 10.5.2023 a muselo byť odročené z dôvodu neúplnosti dôkazov a listín predložených jeho právnym zástupcom, pričom do dnešného dňa pojednávanie vytýčené nebolo, a teda ak by žalobca predložil všetky dôkazy, ktoré vyplynuli z pojednávania konaného dňa 22.3.2023, konajúci súd mohol o jeho možnom nároku rozhodnúť rozsudkom, a ak by ho žiadna zo sporových strán nenapadla odvolaním, vydané neodkladné opatrenie by zaniklo. Je to práve žalovaný, ktorý nedokáže preukázať dôvodnosť svojho nároku a z tohto dôvodu chce stoj čo stoj dražiť nehnuteľnosti v ich vlastníctve. Navrhujú napadnuté uznesenie potvrdiť.

6. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d), § 359 a § 362 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

8. V preskúmvanej veci z vyhotovených kópii žaloby s prílohami, odporu a zápisnice o pojednávaní zo spisu sp. zn. 5Csp/67/2021 bolo preukázané, že na Okresnom súde Martin pod uvedenou spisovou značkou prebieha súdne konanie o zaplata istiny 74 374,61 eur s príslušenstvom na základe žaloby žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ (žalovaný v tomto konaní) voči žalovanej F. P. (žalobkyňa v rade 1/ v tomto konaní) ako dlžníčke a zároveň záložcovi. Nárok v tomto konaní si žalobca uplatňuje do Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.03.2008, pričom na zabezpečenie pohľadávky bola uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práv k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva z 20.03.2008 na sporné nehnuteľnosti. Preto predmetný spor vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa v rade 1/ po zriadení žalovaného práva previedla k daným nehnuteľnostiam spoluvlastníctve podiely aj na žalobcov v rade 2/ až 4/, a teda ako vyplýva aj z listu vlastníctva predmet zálohu je v súčasnej dobe v podielovom spoluvlastníctve žalobcov v rade 1/ - 4/. Žalovaná (v tomto konaní žalobkyňa v rade 1/) podal vo veci odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 03.11.2021, v ktorom namietala jednak neprijateľné podmienky zmluvy o úvere, výšku uplatňovanej pohľadávky, premlčanie pohľadávky, odplatu za úver, neposkytnutie úveru v dohodnutej výške, ako aj neplatné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru. Z uvedeného je možné konštatovať, že žalobkyňa v rade 1/ v konaní sp. zn. 5Csp/67/2021 sa bráni proti podanej žalobe v rozsahu vyššie uvedených námietok (podala určitú formu započítacej námietky), čo je súd povinný prejudiciálne preskúmať pred rozhodnutím žaloby na plnenie istiny a nie je potrebné z toho dôvodu, aby podávala voči Slovenskej sporiteľni, a.s. vzájomnú žalobu alebo samostatnú žalobu na určenie neprijateľných zmluvných podmienok zmluvy o úvere, neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, prípadne neplatnosti zmluvy o úvere v časti odplaty a pod. Ako žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že žalobcovia v rade 2/ - 4/ by v tomto prípade nemali ani aktívnu vecnú legitimáciu, nakoľko neboli účastníkmi zmluvy o úvere a dokonca ani zmluvy o záložnom práve, keď žalobkyňa v rade 1/ na nich previedla spoluvlastnícke podiely až následne. Na uvedené žalobcovia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazovali, a preto nie je možné konštatovať, že neuviedli žiadne konkrétne dôvody a argumenty.

Vo vzťahu podania prípadnej žaloby o neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu udávajú, že nenamietajú neplatnosť tejto zmluvy. Žalovaný v replike poukázal na rozhodnutie (ktoré u pripojil) Okresného súdu Martin č. k. 15Csp/25/2017-220 zo dňa 18.04.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/206/2018 z 30.06.2020, ktorý bola zamietnutá žaloba (žalobkyne v rade 1/ v tomto konaní) proti Slovenskej sporiteľni, a.s. o určenie, že Zmluva o zriadení záložného práva z 20.03.2008 obsahuje neprijateľné podmienky a že záložné právo Slovenskej sporiteľne, a.s. zo Zmluvy o zriadení záložného práva z 20.03.2008 neexistuje.

Vychádzajúc z uvedeného odvolacia námietka žalovaného, že žalobcovia neprezentovali, akej žaloby vo veci samej sa budú domáhať a že ani zo strany súdu im nebola uložená taká povinnosť, je nedôvodná. Rovnako aj námietka, že žalobkyňa v rade 1/ sa v konaní sp.zn. 15Csp/67/2021 nedomáha žiadneho nároku ani vzájomnou žalobou. Odvolací súd sa v tejto otázke stotožňuje s vysloveným názorom súdu prvej inštancie (v bode 13. odôvodnenia napadnutého uznesenia), že nie je na mieste vyvolávať ďalšie spory a podávanie žalôb, keď neodkladné opatrenie bolo vydané dočasne do právoplatného skončenia konania sp. zn. 5Csp/67/2021, kde bude vyriešená otázka výšky pohľadávky, ako aj platného/neplatného mimoriadneho zosplatnenia celého úveru. V uznesení Krajského súdu Žilina č. k. 7CoCsp/1/2023-240 bola riešená predovšetkým otázka zákonného sudcu.

9. Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetného záložného práva (zálohu), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená. Občiansky zákonník vychádza z toho, že samotné uzatvorenie zmluvy o zriadení záložného práva so sebou prináša možnosť pre záložného veriteľa speňažiť záloh prostredníctvom dobrovoľnej dražby, pričom vystupuje ako zástupca záložcu. Vyhlásenie záložného veriteľa o pravosti, sume a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách je jedným z predpokladov riadneho priebehu dobrovoľnej dražby.

10. Ústavný súd SR v rozhodnutí PL. ÚS 23/2014 vyslovil, že záložný veriteľ je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby aj bez exekučného titulu, priznávajúceho mu zabezpečenie pohľadávku voči vlastníkovi veci a je úlohou všeobecného súdu, aby posúdil vplyv pravdivosti vyhlásenia veriteľa podľa § 7 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, na platnosť dobrovoľnej dražby. Okrem toho v rozhodnutí konštatoval: „Nad rámec uvedeného však ústavný súd pripomína, že sa už vyslovil, že podľa platnej právnej úpravy zákona o dobrovoľných dražbách je rozsah prostriedkov následnej nápravy proti výkonu záložného práva obmedzený v podstate len na žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby (§ 21 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách) a takáto následná prípadná obrana záložcu je podstatne sťažená (uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 261/2013 z 30. apríla 2013). Sťaženie následnej súdnej kontroly dobrovoľnej dražby by malo byť kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom verejnej moci.“..... „Podľa názoru ústavného súdu zákon o dobrovoľných dražbách, ako aj súvisiace právne predpisy regulujúce výkon záložného práva do určitej miery (nie však neobmedzene) nadraduje záujem veriteľa na uspokojení jeho pohľadávky pred záujmom dlžníka na ponechaní si veci (k rovnakému záveru dospela napríklad aj rakúska judikatúra: pozri rozhodnutie rakúskeho Najvyššieho súdu [OGH] sp. zn. 6 Ob 111/10g z 24. júna 2010 body 2.2. a 3., dostupné na internete: P.. Záujem záložného veriteľa na speňažení majetku dlžníka v procese, ktorý sa neuskutočňuje v súčinnosti s dlžníkom a nad ktorým nie je vykonávaná priebežná súdna kontrola, a to obzvlášť vtedy, ak je predmetom dobrovoľnej dražby vec plniaca významné sociálne potreby dlžníka, však nemôže byť nadradený záujmu dlžníka vo väčšej miere, ako to je v prípade právnej úpravy exekúcie (m. m. II. ÚS 261/2013). Uvedené prnutie medzi záujmami účastníkov právneho vzťahu a potenciálnu kolíziu ich záujmov musí v tomto prípade všeobecný súd zohľadniť a vyvodiť z neho závery relevantné pre danú vec.“

11. V preskúmvanej veci predmetom dražby má byť nehnuteľnosť, ktorý predstavuje obydlie žalobcov, čo vyplýva aj z ich trvalého bydliska a tak plní ich významné sociálne potreby, a keďže žalobcovia sa v prípade výkonu záložného práva ocitnú v situácii bezprostredného ohrozenia ich obydlia, pričom výška pohľadávky a jej mimoriadne zosplatnenie je sporné, je namieste im týmto neodkladným opatrením do skončenia veci sp. zn. 5Csp/67/2021 poskytnúť ochranu, pričom zásah v podobe tohto dočasného zákazu výkonu záložného práva je nutné považovať za súladný s princípom proporcionality, nakoľko žalovanému záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach ostane zachované.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o nároku na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalobcom v rade 1/ - 4/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)